

เทศน์อุบรรมพระสงฆ์ และฆราวาส

ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

เมื่อปลายวันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ผิดหวังเพราะห่างธรรม

วันนี้ก็เป็นวันมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเราเป็นอย่างมาก โดยมีทูลกระหม่อมเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จมาเป็นประธาน เป็นร่วมโพธิ์ร่มไทรในการบำเพ็ญมหากุศลเพื่อช่วยชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากที่สุด และในวาระต่อไปในวันที่ ๑๒ ก็จะได้มอบทองคำและดอลลาร์ที่เตรียมไว้พร้อมแล้วเข้าสู่คลังหลวงตามกำหนดที่ได้ตั้งเอาไว้ว่า ทองคำให้ได้น้ำหนักอย่างน้อย ๑๐ ตัน และดอลลาร์อย่างน้อยให้ได้ ๑๐ ล้านขึ้นไป ในวันที่ ๑๒ นั้นก็จะได้รับมอบทองคำนี้เข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ด้วยการตะเกียกตะกายของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติได้ อุตสาหะพยายามขวนขวายด้วยน้ำพักน้ำแรง ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดได้อุตสาหะพยายาม ตะเกียกตะกายขวนขวายหามาด้วยความรักชาติ รักความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

จำนวนสมบัติทั้งหลายที่ไหลรวมมานั้น เวลานี้จึงเข้าสู่จุดที่ต้องการตามที่ผู้นำได้ แก่หลวงตาบัวเป็นผู้นำและประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันว่า ทองคำขอให้ได้ น้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นอย่างน้อย และดอลลาร์ก็ขอให้ได้ ๑๐ ล้านเป็นอย่างน้อยเช่นเดียวกัน ความมุ่งหมายของพี่น้องทั้งหลายก็เรียกว่าสนับสนุนกันเต็มกำลังความสามารถ เรื่อยมา จนปรากฏว่าเวลานี้ทองคำนั้นจะได้ ๑๐ ตันอย่างแน่นอน และดอลลาร์ก็จะได้ ๑๐ ล้านอย่างแน่นอนเช่นเดียวกัน นี่คือการแห่งความรักชาติ ความสามัคคี ด้วยความเสียสละของพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้คำนึงคำนวณว่าเป็นคนทุกข์คนจนชั้นแค้น แต่ความรักชาติของตนเองนั้นก็เท่ากับลูกมีความรักต่อพ่อต่อแม่ โดยไม่คำนึงว่าพ่อแม่ของตนจะเป็นคนมีคนจนประการใด จิตใจของลูก ๆ มีความสนิทติดแนบอยู่กับพ่อกับแม่ของตนแต่ละคน ๆ ตลอดมาโดยหลักธรรมชาติอย่างนี้

นี่ชาติไทยของเราก็เป็นพ่อเป็นแม่ของคนไทยทุกคน เรามีความรัก-ความสงวนในชาติไทยของเรา จึงได้อุตสาหะขวนขวาย เมื่อเห็นชาติไทยเอนเอียงลงไปผิดปรกติที่จะทำความเสียหายแก่ชาติไทยได้ พี่น้องทั้งหลายจึงรวมหัวกันลงด้วยความรักชาติ-ความสามัคคี และก้าวเดินตามศาสนธรรมซึ่งหลวงตาเป็นผู้นำมาตลอด จนกระทั่งบัดนี้ จึงเป็นที่ชมเชยสรรเสริญพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมาก นับตั้งแต่วันได้นำพี่

น้องทั้งหลายตลอดมา ไม่ว่าจะไปแห่งหนตำบลใดทั่วประเทศไทยของเราทุกภาค ๆ ต่างได้รับความร่วมมือเต็มเม็ดเต็มหน่วยเช่นเดียวกันหมดตลอดมา

การฟังเทศน์ว่าการและการบริจาคนี้รู้สึกว่าจะหนาแน่นไปทุกแห่งทุกหน ไม่เคยปรากฏว่าบางในสถานที่เช่นไรเลย แม้จะอยู่ในป่าในเขาตามสถานที่ต่าง ๆ ตามแต่ท่านผู้นั้นจะอยู่ในสถานที่ใด โดยความมีศรัทธาอาราธนาพระเจ้าพระสงฆ์มาแสดงธรรม มีหลวงตาเป็นต้น สถานที่เหล่านั้นก็เต็มไปด้วยประชาชน ไม่ว่าคนทุกชั้นคนจนหนาแน่นไปด้วยประชาชน และสมบัติเงินทองข้าวของเต็มกำลั่งของตนด้วยกันทั่วประเทศไทย อันนี้หลวงตาจึงขอขอบคุณและอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยว่ามีความรักชาติ มีความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมา จนถึงจุดที่ต้องการคือทองคำและดอลลาร์ได้ตามจุดที่หมาย ซึ่งจะมอบในวันที่ ๑๒ นี้

นี่ก็นับว่าเป็นมงคลอันสูงสุดของพี่น้องชาวไทยเรา ที่ประกาศความรักชาติ ความเสียสละออกมาเป็นผลคือสมบัติเงินทอง มีทองคำเป็นต้น ได้ประกาศทั่วประเทศไทยของเราให้ทราบในวันที่ ๑๒ นอกจากนั้นยังจะทราบถึงกันในโลกภายนอก ที่เขาจะได้ยินได้ฟังผลแห่งความอุตสาหะพยายามของพี่น้องทั้งหลาย ที่จะประกาศก้องขึ้นในวันที่ ๑๒ นี้ จึงเป็นที่น่าภูมิใจล่วงหน้าแล้วว่ายังงานของเราคราวนี้ จะเรียกว่าเป็นงานประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเราก็ไม่ผิด โลกภายนอกทั้งหลายเขาจะได้เห็นเต็มหูเต็มตาของเขาที่ความสามารถแห่งความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งชาติไทยของเรา ได้แสดงขึ้นอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยในวันที่ ๑๒ นั้น

นี่คือมโนมงคลอย่างยิ่งทีเดียวในการบำเพ็ญมหากุศลในการช่วยชาติ โดยการเสียสละสมบัติเงินทองข้าวของเป็นลำดับลำดามา และการได้ยินได้ฟังธรรมซึ่งเราทั้งหลายเป็นชาวพุทธมีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นหลักหัวใจของเรา ก็ได้ยินได้ฟังธรรมโดยลำดับลำดามา เพราะหลวงตาผู้แสดงธรรมนี้มีความเน้นหนักในทางด้านจิตใจเป็นอย่างมากกว่าด้านวัตถุ เพราะด้านวัตถุเป็นสิ่งที่ตามมาจกจิตใจ ถ้าจิตใจดีแล้ว สิ่งทั้งหลายจะดีไปตาม ๆ กันหมด หากจิตใจเสียเสียแล้ว แม้ประเทศไทยทั้งชาติก็จมได้เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเป็นผู้มีความรัก-ความสงวนในชาติของตน

สิ่งใดที่จะเป็นความล่อแหลมต่อชาติและต่อศาสนาของเรา อย่าพากันฝัน อย่าพากันทำ อย่าพากันล่วงเกิน จะเป็นตัวอย่างอันไม่ดีแก่ลูก ๆ หลาน ๆ ต่อไป ก็

จะกลายเป็นชาติไทยที่หลักลอย มีแต่อันธพาลเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่สมชื่อสมนามว่าเป็นลูกชาวพุทธเลย ขอให้พากันระมัดระวัง พ่อแม่แต่ละคน ๆ และผู้ใหญ่แต่ละหน่วยงาน ๆ ในวงราชการต่าง ๆ ขอให้บำเพ็ญตนเป็นผู้ดีปฏิบัติ เป็นคนดีตัวอย่างแก่ผู้น้อย อย่าต่อต้านหาญทำในสิ่งที่ไม่ดีที่โลกทั้งหลายไม่ยอมรับ ให้อยู่ในกรอบแห่งศีลแห่งธรรมแห่งกฎหมายบ้านเมือง

อย่าพากันต่อต้านหาญทำ ซึ่งเป็นการทำลายชาติของตนและเสียชื่อเสียงมากที่สุด ด้วยการล่วงเกินหลักธรรมหลักวินัย เช่นเดียวกับพระที่ล่วงเกินหลักธรรมหลักวินัยแล้วเป็นที่รังเกียจของพระทั้งหลายทั้งวัดเลย และยิ่งล่วงเกินมากกว่านั้นถูกขับไล่ออกจากวัดจากวา ไมให้อยู่เพราะเป็นเนื้อร้าย จะทำลายส่วนดีทั้งหลายคือพระในวัดที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบทั้งวัดจะเป็นความแปดเปื้อนเสียหายสกปรกไปตาม ๆ กัน จึงต้องกำจัดเนื้อร้าย คือพระผู้ล่วงเกินสิกขาบทวินัยก็เท่ากับล่วงเกินพระพุทธเจ้า หรือเหยียบหัวพระพุทธเจ้าลงไปต่อหน้าต่อตาชาวพุทธทั้งหลายนั้น ชาวพุทธดูไม่ได้ พระสงฆ์ทั้งหลายดูไม่ได้ จึงต้องขับกันหนีออกจากวัดจากวา เพื่อรักษาส่วนใหญ่ซึ่งเป็นของดีเอาไว้ให้คงเส้นคงวาหนาแน่น

ศาสนาเมื่อมีการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักธรรมหลักวินัยอยู่ จะเป็นความสงบร่มเย็น มีความสง่าราศีทั้งองค์ของพระแต่ละองค์ ๆ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ อบอุนด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา ด้วยวิชาวิมุตติจากการปฏิบัติบำเพ็ญตามศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า ศาสนาก็เจริญรุ่งเรืองในผู้ปฏิบัติ จากนั้นในวัดในนามมีแต่พระแต่เณรที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นเครื่องประดับวัดวาอาวาสให้สง่างาม พระสงฆ์ผู้มีศีลมีธรรมไม่จำเป็นจะต้องมีเงินหมื่น เงินแสน เงินล้าน มีธรรมภายในใจ คือศีลภิสมบุรณ์บริบูรณ์ก็สง่างามอบอุนในตัวเอง

ธรรมไม่ว่าธรรมชั้นใด ตั้งแต่สมถธรรมคือความสงบร่มเย็นภายในใจ จากการอบรมตนด้วยจิตตภาวนา และสมาธิคือความแน่วหนามั่นคงของใจ ปัญญาคือความสว่างไสวกระจายไปทั่วแดนโลกธาตุจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบของตน จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพาน ท่านเหล่านั้นเป็นผู้ทรงธรรมอันล้ำค่า ทรงสมบัติอันล้ำค่าเหนือโลกทั้งหลาย ยิ่งกว่าโลกทั้งหลายที่เขาดำเนินมาตามธรรมดา ว่ามีสมบัติเงินทองข้าวของเท่านั้นเท่านั้น จำนวนมากน้อยเท่านั้นเท่านั้น อันนี้เป็นประเพณีของโลกที่เขานิยมกัน มีคุณค่าตามฐานะ หรือตามความสมมุตินิยมกัน

แต่ธรรมนิยมนี้เป็นหลักความจริง ท่านผู้ใดมีศีลบริสุทธิ์ เฉพาะอย่างยิ่งคือนักบวชเป็นผู้สงบร่มเย็นในตัวเอง จะอยู่ได้ร่มไม้ชายเขาที่ไหนก็ตาม ท่านผู้นั้นจะทรง

ความสงบร่มเย็นอยู่ตลอดเวลา ความอดความอึดจากปัจจัยสี่คือการกินอยู่ปุวย ที่หลับที่นอน เครื่องใช้ไม้สอย จะไม่เป็นของสำคัญอะไรเลย ยิ่งกว่าธรรมที่หนุนอยู่ภายในจิตใจด้วยความพากเพียรของตน นี้เรียกว่าทรัพย์สมบัติจากธรรมของพระพุทธเจ้า มาปรากฏหนุนจิตใจให้ได้รับความสงบร่มเย็นเป็นสุขเป็นลำดับลำดับไปอย่างแท้จริง ไม่เหมือนสมบัติภายนอกซึ่งมีมาก ถ้าเจ้าของไม่ตีประพฤติตัวเป็นคนเหลวแหลกแหวกแนวไปแล้ว สมบัติทั้งหลายก็กลายเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้ทั้งตัวเอง และเผาไหม้ทั้งผู้อื่นให้เป็นฟืนเป็นไฟด้วยอำนาจแห่งสมบัติที่นำมาใช้ผิดทางนั้นแล

แต่สมบัติภายในนี้คือธรรม ศีลเป็นศีลสมบัติ เป็นศีลอันเลิศเลออยู่กับพระผู้ตั้งใจปฏิบัติ มีความอบอุ่นเย็นใจตลอดเวลา ไปที่ไหนอยู่ที่ใดไม่ว่าอดว่าอึด ขาดแคลนอะไรเลย สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งภายนอกไม่เป็นของจำเป็นยิ่งกว่าธรรม ซึ่งติดแนบอยู่ภายในใจด้วยความสงบร่มเย็น สว่างกระจ่างแจ่มตลอดเวลา นี้เรียกว่าธรรมสมบัติ แยกออกมาเป็นศีลสมบัติ ผู้มีศีลด้วยการสำรวมระวังก็สงบร่มเย็น จากนั้นก็สมาธิสมบัติ การบำเพ็ญจิตใจของตน ซึ่งเป็นความสกปรกด้วยอำนาจแห่งกิเลสตัณหา มีความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเป็นฟืนเป็นไฟ และสกปรกมอมแมมภายในจิตใจ ชำระสิ่งเหล่านี้่อกด้วยจิตตภาวนา จิตใจย่อมมีความสงบร่มเย็น ๆ เป็นลำดับลำดับ ประหนึ่งว่ามีธรรมสมบัตินี้กระจายอยู่ตลอดเวลา ทั้งหลับและตื่นสำหรับผู้มีธรรมประเภทนี้ ไม่พลัดพรากจากไปไหนเลย

ไม่เหมือนสมบัติภายนอก ถ้าอยู่ภายในบ้านเรามีสมบัติในบ้าน ออกจากนอกบ้านไปแล้วก็หมดความสง่าราศี เพราะสมบัติอยู่ในบ้าน แต่เราอยู่อาศัยแต่เราคนเดียว มีแต่รูปแต่ร่างกลางตัวเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ก็ไม่มีศักดิ์ศรีดีงาม ต้องเข้าไปสู่สถานที่ที่สมบัติ ซึ่งถือว่าตนมีนั้นแล จึงจะมีสง่าราศี เข้าไปอยู่ในบ้าน บ้านมีความสดสวยงดงาม เราก็มียสง่าราศีเวลาอยู่ในบ้าน ออกไปแล้วความสง่าราศีก็ค่อยจางไป ๆ ยิ่งห่างสิ่งเหล่านี้่ไปเท่าไรก็ยิ่งจางไป ประหนึ่งว่าหมดที่พึ่ง นี้คือที่พึ่งภายนอก ไม่เหมือนที่พึ่งภายใน

ที่พึ่งภายในนั้นอยู่ติดกับตัวทุกอิริยาบถ สติธรรม-ปัญญาธรรมอยู่กับความพากเพียรประจำตลอดเวลา ศีลธรรมมีความสมบูรณ์ทำให้เจ้าของให้มีความอบอุ่น ใจได้บำเพ็ญภาวนาชำระซักฟอกกิเลสทั้งหลายตั้งที่กล่าวมาแล้วนี้ออกเป็นลำดับลำดับ จิตใจจะมีความสง่าราศี คนมีความโลภมากเป็นมหันตทุกข์ เรียกว่าคลังแห่งกองทุกข์อยู่กับคนที่มีความโลภมาก แต่โลกมีความชอบกัน ได้เท่าไรยิ่งดี ๆ ความอยากบีบบังคับไฟเจ้าของให้ความอึดพอกไม่ได้ไม่ค้ำนึ่ง ขอให้ได้มาตามความชอบใจ ๆ สุดท้ายความชอบใจหรือตามใจหวังมันไม่เคยสมหวัง

โลกเกิดมาด้วยความผิดหวัง อยู่ถ้าไม่มีธรรมภายในใจจะผิดหวังไปตลอด ตายไปแล้วก็มีความผิดหวัง ๆ ตลอด เพราะห่างเหินจากอรรถจากธรรม ปล่อยให้กิเลสความอยากความทะเยอทะยานมาบีบบังคับ ก็มีความทุกข์ความเดือดร้อน ความสมหวังไม่มี นี่ละท่านเรียกว่ากิเลส อันนี้เป็นภัยต่อสัตว์โลกมาแต่กาลไหน ๆ หากไม่มีศาสนธรรม ซึ่งเทียบกัมน้ำดับไฟแล้ว โลกนี้จะเผาสัตว์ทั้งหลายด้วยอำนาจของกิเลสตัวเป็นไฟเป็นไฟให้หาความสุขความเจริญไม่ได้เลย อยู่ที่ไหนกิเลสต้องอยู่บนศีรษะของเรา คือบนหัวใจของเรา

เพราะฉะนั้นท่านจึงให้ชักฟอกออก อยู่ที่ไหนกิเลส จะอยู่บนหัวใจ ธรรมอยู่บนกิเลสอีกทีหนึ่งชักฟอกกัน ให้ค่อยจางไป ๆ จะมีความสุขความเจริญรุ่งเรืองภายในใจ เฉพาะผู้ปฏิบัติ เช่นพระเป็นนักปฏิบัติด้วยแล้ว นั่นแลคือท่านผู้ทรงความสุขความเจริญ คลั่งแห่งความสุขความเจริญ และความสมหวังตั้งแต่ต้นจนกระทั่งความสมหวังอันสุดยอดอยู่กับทุกตะเชี่ยใจ คืออยู่ด้วยผ้าขี้ริ้วห่อทอง ได้แก่ท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วนำผลอันเป็นที่พึงพอใจมาประดับใจ อยู่ที่ไหนก็สบาย ๆ นั่นคือเศรษฐีธรรม

เศรษฐีธรรมนี้ต่างกับเศรษฐีทางโลก เศรษฐีทางโลกหาความแน่นอนไม่ได้ แต่เศรษฐีธรรมอยู่ไหนอบอุ่นเย็นใจตลอดไป ท่านเรียกว่าเศรษฐีธรรม พระพุทธเจ้าเป็นเศรษฐีธรรม สาวกทั้งหลายท่านเป็นเศรษฐีธรรม ถึงแล้วซึ่งความเพียงพอ เลิศเลอไปด้วยความเพียงพอ เรียกว่าบริสุทธิพุทธโตเต็มดวงแล้ว ท่านอยู่ที่ไหนเรียกว่าเป็นผู้พอแล้วด้วยความสุขอันเลิศเลอภายในพระทัยและภายในใจ นี้เรียกว่าธรรมสมบัติที่มีอยู่กับพุทธศาสนาของเรา

เราทั้งหลายเป็นลูกชาวพุทธถือพุทธศาสนา จึงควรที่จะคำนึงถึงอรรถถึงธรรม วันหนึ่งคืนหนึ่งไม่ควรห่างเหินจากอรรถจากธรรม โดยเห็นว่ากิเลสเป็นของเลิศของเลอ ความโกรธ ความโลภ ราคะตัณหา เป็นของเลิศของเลอ วิ่งตามเขาไม่มีวันอึดพอ สุดท้ายมีแต่พินแต่ไฟ นั่งอยู่นอนอยู่มีแต่ความผิดหวัง ๆ นอกจากนั้นยังเอาไฟมาเผาทั้งสามมุต้อย่างสามภรรยาไม่ซื่อสัตย์ต่อกันเสียเท่านั้น นี่กองไฟอันใหญ่หลวง เอามาเผาหัวอกกัน เพราะราคะตัณหาซึ่งเป็นกิเลสตัวเป็นภัยมหันต์อันหนึ่ง

จึงขอให้ท่านทั้งหลายระมัดระวังรักษาเสมอกัน จะเป็นการรักษาหัวใจซึ่งกันและกันไว้ด้วยดี นอกจากความอบอุ่นเชื่อตัวเองได้แล้ว ยังรักษาหัวใจซึ่งกันและกันไว้ได้ เช่นคู่ครองสามภรรยา ต่างคนมีศีลมีธรรม ต่างคนมีศาสนาประจำตน เฉพาะอย่างยิ่งท่านเรียกว่าธรรมส่วนหยาบ แต่ท่านให้ชื่อว่าศีล ศีลนี้คือธรรมประเภทหยาบ อยู่กับ

ครอบครัวของเราต้องมีธรรมประเภทนี้ประจำ รักษาไว้เสมอ ห่างจากธรรมประเภทนี้คือกาเมสุ มิจฉาจาร ห่างไปเท่าไรก็ยังมีแต่พื้นแต่ไฟ ท่านจึงให้มีธรรมประเภทนี้อยู่ทุกหัวใจของหญิงของชาย ครอบครัวผัวเมีย

อย่าล้ากอย่าลอบ อย่าถืออำนาจทำ อย่าฝ่าฝืนธรรมของพระพุทธเจ้าซึ่งให้ประโยชน์แก่โลกมานานแสนนาน เราอย่าเอาความเลอะเทอะในราคะตัณหาแข่งพระพุทธเจ้า สุดท้ายผลของมันก็คือความเดือดร้อน เอาเสี้ยนเอาหนาม เอาไฟเอาไฟไปเผาหัวอกอีกฝ่ายหนึ่ง เช่นสามีไม่ดีก็เท่ากับเอาไฟเผาหัวอกภรรยา ภรรยาไม่ดีก็เท่ากับเอาไฟไปเผาหัวอกสามี นอกจากนั้นเผาไปหมดทั้งลูกทั้งหลาน เลยหาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ นี่เพราะความโลเลตามกิเลสตัณหาไม่ใช่ของดี จึงขอให้พากันอยู่ในหลักเกณฑ์ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ เช่น ศีล ๕ ซึ่งรับไปแล้วเป็นของเล่นเมื่อไร โลกที่เดือดร้อนเพราะขาดศีลขาดธรรมเหล่านี้เอง ถ้ามีศีลธรรมนี้ประจำอยู่แล้วไม่ว่าคนมีคนจน ความผาสุกร่มเย็นจะเต็มหัวใจด้วยกันนั้นแล

ปาณาฯ สัตว์ตัวเล็ก ๆ เขาก็รักชีวิตของเขา ไม่ต้องไปศึกษาเล่าเรียนที่ไหน ๆ ความรักชีวิตของสัตว์มีด้วยกันทุกตัวสัตว์ ตลอดมนุษย์ของเรา เรื่องความกลัวเป็นกลัวตายนี้สัตว์ทุกคนรู้กันทั้งนั้น ไม่ต้องไปหาโรงร่ำโรงเรียน ตั้งวิทยาลัยนั้นวิทยาลัยนี้ขึ้นมา อันนี้รู้ด้วยกัน เมื่อต่างคนต่างมีศีล ใจของเราชีวิตของเราเราก็รักกันดี ชีวิตของเขาเขาก็รักกันนั้นเหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นคนเราย่อมเห็นใจกัน ในบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่กลัวตายกลัวเป็นก็ต้องระงับดับสิ่งที่จะเป็นภัยต่อกัน เช่นการฆ่ากัน การฆ่ากันเป็นการตัดชีวิตแห่งความรักความสงวนของเขาให้ขาดสะบั้นลงไป

ถ้าเขามาตัดชีวิตของเรา เราจะเป็นยังไง เราก็เป็นแบบเดียวกัน เอาติดแนบอยู่กับตัวของเรา เขามาฆ่าเราต่อหน้าต่อตาลูกเมีย ลูกเมียเป็นยังไง และลูกเมียนี้ถูกเขามาฆ่าต่อหน้าต่อตา เมียก็ถูกเขามา ลูกก็ถูกเขามา อะไรก็ถูกเขามา เราจะนั่งดูอย่างสงบร่มเย็นได้ไหม เราอยู่ไม่ได้ ดีไม่ดีก็พัดกันเลยละ เรียกว่าพัดกันเลย คือไม่ได้รออะไรเลย เมียทั้งคนผัวทั้งคนถูกเขามาฆ่าต่อหน้าต่อตา แล้วความรักชีวิตนี้เป็นยังไงไม่ต้องบอก ยังไงก็โดนกันปั้งปั้ง ๆ เลย

แม้แต่กับปู เขาอยู่ตามถนนหนทาง เราเดินไปเรายกเท้าขึ้นหยอกเล่นเขา ยกเท้าขึ้นไปเหมือนว่าจะเหยียบกระดองเขาณะ พอเราทำทำใส่เขาเขายก้ามขึ้นมารับ นั่นคือเขารักสงวนชีวิตของเขา อย่ามาแตะความหมายวางั้น ถ้าไม่ยกให้นิ้วเท้าขาดอย่ามาแตะ เพียงเรามีก้ามเท่านั้นก็พอแล้วไม่ต้องไปหาปืนผาหน้าไม้ นี่คือความรักชาติของเขา เมื่อพิจารณาถึงสัตว์ถึงเราถึงเขาแล้วทำกันไม่ลง เมื่อทำกันไม่ลงแล้วโลกนี้ผาสุกร่ม

เย็น ศิล ๕ เป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร เราไม่เห็นศิลป ๕ เป็นของสำคัญ คนทั้งโลก เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธของเราจึงไม่มีใครมีความสำคัญในตัวเอง มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย ฆ่าฟันรันแทงทุกอย่าง

อันดับที่สอง อทินนาเป็นยังไง เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร สมบัติเงินทองข้าวของมีบาทมีสตางค์หนึ่งรักสงวนด้วยกันทั้งนั้น ถ้าเราให้ด้วยน้ำใจของเรา ให้เป็นหมิ่นเป็นแสนเป็นล้านพอใจทั้งผู้ให้ พอใจทั้งผู้รับ แต่เราไม่ให้เขามาฝ่าฝืนล่วงเกิน หรือฉกฉกปล้นจี้ต่อหน้าต่อเป็นยังไง ฆ่ากันได้ เพียงเงินบาทเดียวเท่านั้นฆ่ากันได้ นี่เพราะความรักความสงวนของหัวใจนั้นแล ใจเป็นของสำคัญ การตายก็อยู่กับใจ สมบัติเงินทองทั้งหลายก็อยู่กับใจ ถ้าพอใจแล้วตายได้เลยเรา ไม่ว่าจะอะไรละ ตายบูชาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ตายได้เลย แต่ตายแบบอื่นไม่ยอมตาย

ที่นี้การให้ทาน เราให้ทานมามากขนาดไหน ชาวพุทธของเราตั้งแต่เกิดมา พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พาให้ทานมามากน้อยเพียงไรไม่กำหนดกฎเกณฑ์ นี่เป็นความพอใจ ปลื้มปีติยินดี อบอุนภายในใจของเราตลอดมาด้วยการให้ทาน นี่คือให้ด้วยน้ำใจ แต่ยังไม่ให้ยังมีความรักความสงวน เขามาฉกฉก หรือมาปล้นมาจี้ต่อหน้าต่อตาเป็นยังไง นี่ละฆ่ากันได้ เรื่องใจเป็นของสำคัญกว่าวัตถุ วัตถุไม่ได้สำคัญยิ่งกว่าใจ ใจนี้เรียกว่า กระทบกระเทือนเอาอย่างมาก ท่านก็สอนไว้อย่างนี้ นี่ศิลปข้อที่สอง สมบัติเงินทองเราต้องการให้ใครมาฉกฉกปล้นจี้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ต้องการทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นจึงต้องรักษาน้ำใจกัน ไม่ฆ่ากัน ไม่ฉกไม่ลัก ไม่ปล้นไม่จี้ อันเป็นการทำลายสมบัติและจิตใจของกันและกัน นี่ก็เป็นข้อสอง เป็นยังไงสำคัญไหมศิลปห้าข้อนี้นะ เพียงสองข้อเท่านั้นเป็นยังไง กาเมสุ มิจฉาจารนี่จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด โลกรักโลกสงวนไม่มีอะไรยิ่งกว่าเรื่องกาเมสุ มิจฉาจาร ระหว่างสามีภรรยาเป็นความรักความสงวน จึงต้องระมัดระวังรักษาน้ำใจกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ไม่เอนไม่เอียงจิตใจ มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ผากเป็นผากตายต่อกัน โดยนำธรรมนี้เข้ามาหล่อเลี้ยงอยู่เสมอ จิตใจของเราที่ขึ้นบานพรรษา สามีภรรยามองเห็นกันแล้วจะมีความอบอุนต่อกันจนกระทั่งวันตาย นี่เป็นอย่างนี้

การรักษาศิลปข้อนี้ทำให้ครอบครัวของเราอบอุน ตัวของเราอบอุน เฉพาะอย่างยิ่งสามีภรรยาไม่ต้องเอาเงินหมิ่น เงินแสน เงินล้าน มาอวด เพียงเท่านั้นพอแล้วความสุขคนทุกข์คนจนก็ตาม ถ้ามีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันแล้วเย็น มหาเศรษฐีก็ตามถ้าหาความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันไม่ได้แล้วนั้นละคือกองไฟ กองเงินกองทองนั้นมาเป็นกองไฟเผาหัวอกันด้วยความลืมหืมตัวของตน ได้มามากน้อยแล้วไปหาจ้างหาวาน หาหญิงนั้นหา

ชายนี้ จ้างวานเขาไปๆ นี่ละเงินทองมากมันลืมหืมตา อยากหาเมียก็หลายๆ คน อยากหา
 ฝรั่งก็หลายๆ คน โทรศัพท์แจ่งโทรศัพท์ลับมันมีได้ทั้งนั้นกิเลสตัวนี้ มีได้ทุกแบบทุก
 ฉบับ ถ้าธรรมบิบบังคับมันเสียอย่างเดียวไม่ว่าที่ไหนไม่เอา

อุปปัจจุณา คือความมักน้อย ฝั้วเตียนนี้พอแล้ว เมียคนเตียนนี้พอแล้ว ไม่ได้
 ขาดตกบกพร่องอะไร โลกทั้งหลายเขามีอยู่ด้วยกันด้วยความสมบูรณ์ มีฝั้วเตียนเมีย
 เตียนเท่านั้น ฝั้วเราเมียเราก็มีครบสมบูรณ์ ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร เพียงคนเดียวเท่า
 นี้พอแล้ว ศีลธรรมข้อนี้เข้าไปบังคับอยู่แล้ว นี่ละเศรษฐกิจแห่งความสุขอยู่ตรงนี้ ไม่ใช่
 เศรษฐีเพราะมีเงินมากโดยปราศจากศีลธรรมเข้าคุ้มครองรักษา ถ้าเป็นผู้มีศีลมีธรรม
 ด้วยแล้ว สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยก็เป็นบุญเป็นคุณ เป็นประโยชน์ต่อไป
 เรื่อยๆ นี่เป็นศีลข้อที่สามขอให้พากันรักษาให้ดี

ส่วนมากวงราชการนี้มักลืมหืมตา ผู้ชายเก่งมากนะ ผู้หญิงเปลอตัวไม่ได้ เรียนวิชา
 ลึง เร็วยิ่งกว่าอะไร แพล็บมองเห็นหญิงที่ไหน แหมๆ เข้าไปเลยนะ เหมือนเทวดา
 เทวดาสู้ไม่ได้ เมียอยู่ข้างหลังมันไม่ได้มองนะ มันมองตั้งแต่อัสสาว ๆ นั้นละ ที่จะเอาไฟ
 มาเผาหัวอกมันให้พิณาศนิบหายมันไม่ดู ให้พากันระมัดระวังนะ เรื่อยๆ เราอย่าว่าเราเป็นผู้
 ชาย มีศักดิ์ศรีอะไร ผู้ชายแบบลึงอย่างนี้ใช้ไม่ได้ สู้ผู้ชายเขาอยู่ตามบ้านนอกบ้านนาเขา
 มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อฝั้วต่อเมียซึ่งกันและกันไม่ได้นะ ถ้าผู้ชายแบบลืมหืมเนื้อลืมหืมตัว

ยิ่งเป็นวงราชการใหญ่ๆ ที่เขาเคารพนับถือว่าเป็นผู้ใหญ่ๆ เรียนรู้กฎหมาย
 อะไรๆ สุดท้ายมันเอากฎหมายมาเผากัน เข้าใจไหม กฎหมายต้องรักษาชิ กามาเมสุ
 มิจฉาจารย์ ต้องรักษาทางศีลธรรมเข้าไป อย่างนักกฎหมายเข้ามา ถ้านักกฎหมายเข้ามา
 แล้วเห็นดีหมด เอาไฟมาเผาหัวอกกัน นี่เป็นศีลข้อที่สาม เราจะอธิบายให้เพียงศีลข้อที่
 สามนี้เป็นความจำเป็นอะไรบ้าง ให้พิจารณา เราไม่เห็นศีลเป็นความจำเป็น โลกมนุษย์
 เราและตัวของเราจึงหาคุณค่าไม่ได้ ให้พากันจำเอานะ ถ้าเรามีศีลมีธรรมมีคุณค่าอยู่ใน
 ตัว ใครจะตำหนิตีเตียนอะไรก็ตาม ศีลธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษาให้สงบร่มเย็น นี่
 ละคนมีศีลคนมีธรรมเป็นอย่างนี้

ไอ้เรื่องมุสาจะไปพูดอะไร ไอ้เรื่องมุสามันก็มาโกหกอันเดียวกัน ฝั้วไปลักลอบที่
 ไหนๆ มา แล้วเวลากลับมาบ้าน เมียก็ถามชิ เมียเห็นมีเรื่องแปลกๆ ต่างๆ ภายในจิต
 ใจ มันสะดุดใจก็ถาม ไปไหนมาเมื่อคืนนี้ เมียก็ต้องถามเพราะความรักความสงวนฝั้ว
 ของตนนั่นเอง ครั้นเวลาถามไปไหนมาเมื่อคืนนี้ ทางนี้ก็ออกทำ มุสาเห็นไหมละ ไปฟัง
 เทศน์ ฟังเทศน์ชี้หมามันอะไรก็ไม่รู้ละ มันไปหาอีหนูเข้าใจเธอ แล้วพระองค์ไหน
 เทศน์ละ เมียก็ถามย้าเข้าไปซิว่าไปฟังเทศน์วัดไหน องค์ไหนเทศน์ โอ๊ยบอกไม่ได้เดียว

ผู้หญิงเขาจะให้เราเฝ้าบ้าน เขาจะไปฟังเทศน์กันทั้งหมด ดุชี่มันแก้ตัว นี่มุสาตัวนี้หลอกตลอดเวลา ไม่ใช่ของดี หลอกต้มตุ๋นกันให้ล้มให้จมก็เพราะมุสาตัวเอง เป็นของดีเมื่อไร เรายังถือว่าเป็นของดีอยู่เธอ

เรื่องสุราคือน้ำบ้า คนดี ๆ อย่างนี้ไม่เป็นไร เรานั่งอยู่ด้วยกันนี่ไม่เป็นไร ลองเอามากรอกสักแก้วสองแก้วนับแต่หลวงตาบัวลงไป โอ้ยช้ำทะเลักเลยนะ มันเป็นอย่างงั้น มันเมาไม่ได้รู้เนื้อรู้ตัวละชิ กินเข้าไปมาก ๆ เยี่ยวรดออกแล้วช้ำรดออกไปด้วยไม่รู้ตัว นี่เรื่องอำนาจของสุรา คนดี ๆ ไม่เป็นไร พอพาตยาบ้านี้เข้ามาเท่านั้นเป็นบ้ากันทั้งหมด อยู่ในห้องนี้ก็เอามาลองดูชิ ใครจะเก่งขนาดไหน เก่งกว่าธรรมของพระพุทธเจ้า ว่ากินแล้วไม่เมา ไปเอามาเป็นไหใหญ่ ๆ มานี้แล้วปิดประตูไว้ พวกเรากินด้วยกันทั้งหมดนะ เอ้าฟาตลงไป ใครผู้ใหญ่กินมาก ๆ กินมาก ๆ แล้วเวลาช้ำทะเลักออกนี่เปิดประตูไม่ทันอย่าว่าไม่บอก เป็นของดีแล้วเธอพิจารณาชิ พระพุทธเจ้าโดยแท้เป็นผู้ดำเนินดีเตียน ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ทำไมพวกเราจึงมากล้ามาหาญชาญชัยในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายซึ่งเป็นการทำลายตัว ไม่ดีเลย

นี่ละศีลห้า เพียงห้าข้อนี้ถ้าเรารักษาด้วยดีแล้วจะมีคุณค่าทั้งหญิงทั้งชาย ตลอดสมาคมไหน ๆ ก็ตาม ศีลธรรมเข้าที่ไหนไม่ครีไม่ล้าสมัยนะ จะเป็นความดีงามด้วยกันทั้งนั้น จึงขอให้ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นลูกชาวพุทธได้นำไปปฏิบัติ ไม่ได้มากได้น้อยขอให้ได้เถอะนะ อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว ดีไม่ดีถือความโลภ ความโกรธ ความหลง ถือกิเลสตัณหาอย่างยิ่งใหญ่ยิ่งกว่าธรรม เหยียบหัวธรรมไป เห็นเขาไปวัดไปวาไปรักษาศีลรักษาธรรมไปพูดเยาะพูดเย้ยเขา นี่เขาจะไปสวรรค์แล้วนะ เขาไปวัดไปวาไปกัณไม่มีใครมาแย้ง ไทเหล่าเราแล้วนะ เราจะสนุกสะแตกเหล่ากัน มันก็ไปอย่างงั้นเข้าใจไหมละ มันเหยียบย่ำศาสนา เหยียบย่ำธรรมของพระพุทธเจ้า เห็นเหล่าเห็นยาวว่าเป็นของดีของดีไปเสีย อย่างนี้ นี่ละกิเลสมันกำลัณหนาแน่นทุกวัน โลกจึงหาความละอายไม่ได้ หิริโอตตปะไม่มี เพราะกิเลสมันหนาแน่น หายางอายไม่มี ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปประพฤติปฏิบัติ

หลวงตามาแสดงอรรถธรรมตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าด้วยดี ไม่มีคำที่ว่า แยกแยะผิดเพี้ยนไปจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ถ้าใครปฏิบัติอย่างนี้ดีด้วยกันทุกคน ๆ ดังพระท่านปฏิบัติเอาจริงเอาจัง เช่นพระกรรมฐาน นี่ละบ่อแห่งความสุข อยู่ในป่าในเขา เราจะว่าพระกรรมฐานที่อยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริตเธอ พระพุทธเจ้า บำเพ็ญในป่า ตรัสรู้ในป่า และสาวกทั้งหลายก็บำเพ็ญในป่า ตรัสรู้ในป่า พุทธ ธรรม สงฆ์ สรรณี ความสำเร็จของเราสำเร็จขึ้นมาจากป่าทั้งนั้น ๆ จนกระทั่งพระมาปัจจุบันนี้ มาจากป่าทั้งนั้น ๆ

ท่านบำเพ็ญอยู่ในป่าท่านไม่ได้บำเพ็ญด้วยความเป็นคนวิกลจริตนะ ท่านบำเพ็ญในอรรถในธรรม พระพุทธเจ้าไม่ใช่คนวิกลจริต สาวกทั้งหลายไม่ใช่คนวิกลจริต ธรรมเลิศเลอมาจากพระพุทธเจ้า มาจากสาวกทั้งหลาย มาแนะนำสั่งสอนพวกเรา ท่านวิกลจริตมาจากไหน ทีนี้พระท่านอยู่ในป่า นั้นแหละจะเห็นกันได้ชัดชัดเจน นั่นคือผู้ทรงอรรถทรงธรรม แล้วเป็นผู้ทรงซึ่งความสุขความสงบเย็นใจจะเต็มอยู่ในหัวใจท่าน เรามองข้ามไป มองข้ามว่าคนนั้นมีตึกมีรามหลายชั้น ๆ มีห้องมีหับหลายชั้น ประดับประดาตกแต่ง ไม่รู้จักปีละ เงินเท่าไร ๆ ดิดหนี่เขาก็มีเอามาสร้างบ้านสร้างเรือนอวดโลกกัน แล้วผลสุดท้ายมันมีแต่ไฟนไฟเผาไหม้อยู่ในตึกหลังนั้น ๆ หากความสุขไม่ได้ ภายในจิตใจเป็นไฟ มันต่างกันอย่างนี้ละ

อยู่ในหอปราสาทราชมณเฑียรที่ไหนก็อยู่เถอะ ถ้าง่วงหัวใจกับกิเลสเผาอกันอยู่ แล้วภายในใจ ขึ้นจรวดดาวเทียมมันก็ไปร้อนอยู่บนจรวดดาวเทียมนั้นละ เพราะกิเลสอยู่หัวใจคน เมื่อชำระกิเลสก็ออกไปแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด ดังพระท่านอยู่ในป่าในเขาด้วยความตั้งอกตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ท่านอยู่ที่ไหนท่านสงบเย็น คำว่าศีลท่านสมบูรณ์แบบแล้วเป็นความสุขประเภทหนึ่ง แล้วสมณธรรม ปัญญาธรรม สมาธิธรรม ท่านเต็มอยู่ในหัวใจโดยลำดับลำดับ ไม่ได้ยุ่งกับสิ่งอะไร นี่ละคือความสุข อยู่ในคลังคลังแห่งธรรมคือใจ บำเพ็ญเข้าไปคลังแห่งธรรม คลังแห่งความสุขก็อยู่ที่ใจ

พระพุทธเจ้าสำเร็จมาจากใจ สาวกสำเร็จมาจากใจ เศรษฐีธรรมคือพระพุทธเจ้า และพระสาวกทั้งหลาย ตลอดครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติดีท่านก็เป็นเศรษฐีธรรมเหมือนกัน แต่ท่านไม่ได้ประกาศโอ้อวดอะไร ๆ ท่านพออยู่ในท่าน นี่ละการปฏิบัติธรรมครีล่ำสมัยไปไหน ขอให้ปฏิบัติกันเถอะนะ แต่ฉันไม่มีใครสนใจ เอากิเลสเป็นหัวหน้าหัวหน้า เป็นเทวบุตรเทวดากราบไหว้บูชา กราบไหว้ความโกรธ กราบไหว้ความโลภ กราบไหว้ราคะตัณหาไปเสีย มันก็ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มีแต่ไฟนไฟเผาอกัน

โลกนี้กว้างแสนกว้างท่านทั้งหลายไปหาความสุขดูชิมที่ไหน ไม่มีนะ ไปที่ไหนร้อนไปหมด ว่าเจริญรุ่งเรืองที่ไหนประเทศไหนมันก็มีแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทราย เหล็กหลาเท่านั้น เอามาอวดกันหาอะไร เรานั่งอยู่เวลานี้ก็พวกไม้ พวกอิฐ ปูน หิน ทรายนั่นแหละ มันเลิศมันวิเศษที่ไหน ถ้าไม่ทำตัวให้ดีให้เลิศ ไปอยู่หอปราสาทไหนมันก็เป็นไฟอยู่นั่น ถ้ากิเลสลงได้เผาอยู่ในหัวใจแล้ว จึงขอให้พากันปฏิบัติแก้ไขตัดแปลงจิตใจของตนให้เข้าสู่ธรรมบ้าง อย่ามีแต่ว่าชาวพุทธ ๆ มีใครถามถือศาสนาอะไร ถือศาสนาพุทธ ๆ ลูกอยู่ในท้องมีก็คนแย่งแม่ออกมาพูด ถือศาสนาพุทธ แล้วการปฏิบัติไม่มี มันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ศาสนาก็มีแต่ชื่อ

เหมือนอย่างแปลนบ้านเอาไว้ในห้องในหับเต็มบ้าน มันก็มีแต่แปลนบ้าน มันไม่มีบ้านเพราะไม่นำมาปลูกมาสร้าง ความอยู่อาศัยบ้านหลังนั้นก็ไม่มี เพราะไม่มีบ้านให้อยู่ อันนี้เรื่องธรรมก็เหมือนกัน ถือแต่ศาสนา ๆ ก็เป็นแบบแปลนแผนผังเฉย ๆ พุทธศาสนาเช่นอย่างพระไตรปิฎก พระสูตรตันตปิฎก พระวินัยปิฎก พระอภิธรรมปิฎก มีตั้งแต่แปลนศาสนา แปลนมรรค ผล นิพพานทั้งนั้น ถ้าไม่มีใครนำมาปฏิบัติแล้วมันก็เป็นแปลนอย่างนั้นแหละ พระไตรปิฎกก็อยู่ในตู้ในหับ ผู้ไปทำความชั่วช้าลามกติดคุกติดตะราง ตกนรกอเวจีก็คือคน คัมภีร์ท่านไม่ไปตก ไม่ไปสวรรค์ไปนิพพาน

ผู้ปฏิบัติตามธรรม นำคัมภีร์หรือนำศาสนธรรมที่เป็นแปลนแห่งมรรค ผล นิพพาน และแปลนแห่งความดีทั้งหลายนั้นออกมาทาง ท่านดำหนิตีเดียวยังไง ๆ ให้แก้ไขตัดแปลงตนเองตามแปลนคือธรรมที่ท่านชี้บอกไว้ ผู้นั้นจะปรากฏเป็นความดีขึ้นมา เอาแปลนสร้างศีลขึ้นมาได้ สร้างสมาธิขึ้นมาได้ สร้างปัญญาขึ้นมาได้ สร้างวิชา วิมุตติหลุดพ้นขึ้นมาจากแปลนคือพระไตรปิฎกนั้นแล ท่านสอนไว้โดยถูกต้อง ขอให้นำมาปฏิบัติ เราจะได้รับผลเป็นที่พอใจตามกำลังความสามารถของเรา เช่นเดียวกับเรามีแปลนบ้าน นำแปลนบ้านออกมาทาง แล้วปลูกสร้างตามแปลนนั้น ก็สำเร็จผลประโยชน์ตามกำลังแห่งทุนทรัพย์ของตน นี่ศาสนาก็เป็นอย่างนั้น

มันมีแต่ชื่อเฉย ๆ ศาสนา คนปฏิบัติตามศาสนาไม่มี จึงมีแต่ฟืนแต่ไฟ สิ่งที่เป็นฟืนเป็นไฟคือกิเลสอยู่ในหัวใจ ไม่ต้องมีใครมาปฏิญาณตนนับถือกิเลส สรรณิ คัจฉามิ แทนพระพุทธรเจ้า แต่มันถือกิเลสถึงกิเลสอยู่ตลอดเวลา เป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้กันทั่วดินแดนอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นหาความสุขท่านทั้งหลายอย่าหาแต่ภายนอกโดยถ่ายเดียว ให้หาภายในด้วยศีลด้วยธรรมบ้าง ท่านทั้งหลายจะเจอความสุขความเจริญภายในจิตใจ อยู่ในบ้านในเรือน เข้าบ้านเข้าเรือนพ่อแม่ลูกเต้าก็จะมี ความสงบร่มเย็นได้มาเท่าไรก็ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ไม่ลืมนื้อลืมนั่ว การจับจ่ายใช้สอยอะไรต่าง ๆ นานา ไม่ลืมนื้อลืมนั่ว จนเกิดความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม และโกยตั้งแต่ทรัพย์สมบัติไปเผาแหลกหมด ๆ มีเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ มีแต่ความทุกข์เผาตัวเอง

ถ้ามีธรรมเข้าไปความประหัยตมัธยัสถ์มี ไม่ลืมนื้อลืมนั่วขึ้นทันที จะยศใหญ่ขนาดไหนก็ตามเถอะ ชื่อตั้งให้เฉย ๆ ตั้งขึ้นชื่อฟากจรววดดาวเทียมก็ตั้งได้ชื่อยศนี้เนะตัวของเราดีหรือไม่ดี ต้องดูตัวของเราซิ ถ้าดูตัวของเราให้ดีแล้วทุกอย่างจะสมบูรณ์ความสุขความเจริญจะอยู่ที่นี้ ๆ นั้น ผู้ปฏิบัติตามธรรมจะมีเกาะมีดอน ที่หลบที่ซ่อน ที่อยู่อาศัย ถ้าไม่มีอรรถธรรมแล้วจะไปอยู่ที่ไหนเป็นฟืนเป็นไฟทั้งนั้น จึงขอให้ท่านทั้งหลายได้นำไปประพฤติปฏิบัติ

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมเพราะนาน ๆ จะได้ยินได้ฟังธรรมทีหนึ่ง การเทศนาว่าการหลวงตาก็ได้เทศน์มามากต่อมากแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งการนำพี่น้องทั้งหลายในเวลาช่วยชาตินี้เป็นเวลา ๖ ปีเต็ม การเทศน์ไม่ทราบว่าจะเทศน์ที่ไหนต่อที่ไหน นับประมาณไม่ได้ ไม่ทราบก็กัณฑ์ ๆ ก็สิบ ก็ร้อย ก็พัน ก็หมื่น ก็แสนกัณฑ์เราไม่คำนึงเทศน์ตลอดเวลาเพื่ออยากให้คนดีนั่นเอง ไม่ใช่เพื่ออยากให้คนชั่ว สมบัติเงินทองเป็นอันดับสองที่จะหนุนเข้าสู่ชาติไทยของเรา เพื่อเป็นความแน่นหนามั่นคง มีหน้ามีตา มีศักดิ์ศรีดีงามเหมือนประเทศอื่น ๆ เขา

เราเป็นประเทศน้อยเราก็มีสมบูรณ์แบบตามประเทศน้อย เขาก็ไม่ดูถูกเรา เขาเป็นประเทศใหญ่เขาก็สมบูรณ์ตามเขา เราเป็นประเทศน้อยเราก็สมบูรณ์ตามเรา คนเราก็ไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน การไปมาหาสู่ การซื้อการขายก็ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน ความศักดิ์ศรีดีงามมีเสมอกันกับทั้งเขาทั้งเรา คนเราอยู่กันเป็นผาสูกเพราะโลกนี้ไม่มีแต่เรา เมืองเราและเมืองเขายังมี บ้านเราและบ้านเขายังมี คนเราและยังคนเขายังมี มันหลายหัวใจมีหลายต่อหลาย มากต่อมาก อันนี้บ้านเขากับบ้านเรา เมืองนอกเมืองในมันประสับประสานกันอยู่ เพราะฉะนั้นจึงปฏิบัติตนให้พอเหมาะพอดีเพื่อจะได้เข้าหน้าเข้าตา ประสานซึ่งกันและกันด้วยความมีศักดิ์ศรีดีงาม

การซื้อการขายก็ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน ถ้าเราด้อยกว่าเขา เขาย่อมจะเอาเปรียบเราเสมอ เมื่อเราก็ไม่ด้อย มีศักดิ์ศรีดีงามเขาก็เกรงใจเรา เราก็เกรงใจเขา การคบค้าสมาคม การซื้อการขายก็พอดีพอดี ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน นี่ละการช่วยชาติคราวนี้ก็เพื่อจะยกฐานะแห่งชาติไทยและชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ หรือศักดิ์ศรีดีงามของชาติไทยเราขึ้นให้เสมอกับชาติอื่นเขา นี่ละความมุ่งหมาย แต่ที่จะคิดว่าบ้านเมืองของเราจะล่มจมเพราะไม่มีอะไรจะกิน ไม่ต้องคิด ปู่ ย่า ตา ยาย ของเราพาอ้อพาพายมาด้วยความสมบูรณ์พูนผล เพราะเมืองไทยเราเป็นเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำ อดอยากอะไร แต่ชื่อเสียงนี้ชื่ กิตติศัพท์กิตติคุณ ศักดิ์ศรีดีงามนี้เป็นของสำคัญที่เราจะต้องอุทิศสำหรับพยายามนำมาประดับประดาให้พอเหมาะพอดี เขากับเราก็สม่าเสมอดีงามด้วยกัน เราก็มีความสุขความเจริญไปด้วยกัน นี่แหละที่ได้อุทิศสำหรับพยายามตะเกียกตะกาย

อันสำคัญมากก็คือสอนให้รู้จักศีลจักรธรรม ถ้าคนเรามีศีลมีธรรมแล้วสมบัติเงินทองมีมาเองนะ มีมากมีน้อยเป็นคุณเป็นประโยชน์ทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมเสียอย่างเดียว กองเท่าภูเขาก็ตามเถอะสมบัติ พังหมด เพราะกิเลสอยู่ที่หัวใจ มันเป็นไฟที่หัวใจนำมาเผาไหม้เหล็ก สมบัติอยู่ในเมืองไทยเรา คนเป็นอันธพาล ข้าราชการเป็นผู้ใหญ่ผู้โตเท่าไรยิ่งเป็นอันธพาลใหญ่ เป็นยักษ์ใหญ่กินบ้านกินเมือง กินดับกินปอดประชาชนให้

แหลกเหลวไปหมด จมเมืองไทยเรา

ถ้าเป็นผู้รักษาบ้านเมืองจริง รัฐบาล ๆ แปลว่าอะไร รัฐบาลแปลว่าผู้รักษาขอบเขตของประเทศตัวเอง รัฐบาลแปลว่าแว่นแคว้น ปาลก็ได้แก่การรักษา รัฐบาลเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง ไม่ใช่เป็นยักษ์เป็นผีจะมากินบ้านกินเมืองให้เหลวแหลกแหวกแนวไป ถ้าเป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติดีงามตามกฎหมายข้อบังคับเพื่อให้ชาติไทยของเรามีความเจริญแล้ว เราก็ต้องปฏิบัติให้ถูกตามกฎหมายบ้านเมือง อย่าเหยียบย่ำทำลายกฎหมายบ้านเมือง คนทั้งชาติเขาเคารพกฎหมายบ้านเมือง เราตัวเท่าอะไรจะไปเหยียบกฎหมายบ้านเมือง ทำลายกฎหมายบ้านเมือง คนนั้นเป็นคนเนื้อร้าย เหยียบแหลกเหลว

คนทั้งชาติอยู่ใต้กฎหมาย เราคนเดียวอยู่เหนือกฎหมายทำชาติบ้านเมืองให้แหลกเหลวไปได้ด้วยคนที่เลวร้ายที่สุด เรียกว่าเนื้อร้าย เราอย่าให้มืออย่าให้เป็นกฎหมายบ้านเมืองมีไว้สำหรับความสงบร่มเย็นต่อคนทั่วหน้าไป อย่างศีลธรรมก็เหมือนกัน ศีลธรรมมีไว้สำหรับผู้ปฏิบัติศีลธรรมให้อยู่ด้วยกันเป็นความสงบสุข ท่านเรียกว่า สมานสังวาส อยู่ด้วยกันสม่ำเสมอ มีความผาสุก พระแต่ละองค์ ๆ มีศีลมีธรรมอยู่ด้วยกันเป็นผาสุก แต่องค์ใดองค์หนึ่งถ้าเป็น อลัชชิตา หาความละอายบาปไม่ได้ เหยียบย่ำทำลายศาสนธรรมพระพุทธเจ้า ซึ่งเท่ากับเหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้า ให้แหลกเหลวไปหมด ผู้นี้เป็นเนื้อร้ายต่อศาสนาต่อวัดต่อวา ต้องขับออก เรื่องราวมันก็เป็นอย่างนั้น

จึงต้องได้ปฏิบัติกัน มีขอบมีเขตด้วยกัน ประชาชนก็ให้มีขอบมีเขต มีกฎหมายบ้านเมืองเป็นเครื่องรักษา ทางด้านจิตใจก็มีศีลมีธรรมเป็นเครื่องบำรุงรักษา เข้ามาเกี่ยวข้องกันก็มีความสงบร่มเย็น หน้าที่การงาน วงงานต่างๆ จะมีแต่ความสะอาด สะอาด ไม่เป็นพินเป็นไฟ ไม่เป็นส้วมเป็นถ่านด้วยความสกปรกของผู้ไปทำงาน กอบโกยกินดับกินปอดกัน เข้าใจวันนี้นะ

การเทศนาว่าการก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ชั้นนี้ แก่เวลาเวลา ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th